cōstituta misit ad quendam ducē vt eis subueniret. Tunc ille dux remisit nuncios dicēs. Est ne inquit ciuitas vestra superius cooꝑta. vt ira dei suꝑ eam descēdere nequeat. quod si ita est veniā ⁊ defendā vos. si non tunc peccata vestra cōtra iram dei ego defendere non audeo.

¶ Secundus digitus est index ꝑ quez intelligo discretionez dei in punicōe nostra. qꝛ nunq̄ punit nos vltra condignū. quod debet nos retrahere a murmure contra deū. ¶ Tercius digitus ē medius ꝑ quez intelligo benignitatem diuinam. qꝛ ꝑ hanc aduersitatem reconsiliamur deo. si patienter tolleremus. De quo psalmista. Fiat manꝰ tua vt saluet me. quoniam mandata tua elegi. Concupiui salutare tuū domine ⁊ lex tua meditacō mea est. Erraui sicut ouis que perijt. quere seruū tuum quia mādata tua non suz oblitus. ¶ Quartus digitus ē medicus. quia ꝑ hanc aduersitatem habemus medicinam non solum curatiuā peccati. sed ⁊ preseruatiuaz. Job. v. Increpationem domini ne reprobes. quia ipē vulnerat ⁊ medetur. ꝑcutit ⁊ manꝰ eius sanabit. in sex tribulacōnibus liberabit te. ⁊ in septima non tanget te malum. ¶ Quintus digitus est auricularꝭ. per quē intelligo exaudicōnem oracionū Unde psalmista. Oculi omnium in te sperant domine ⁊ tu das escam illorum in tempore oportuno. Aperis tu manū tuam ⁊ imples omne animal benedictione. Et de talibus personis nostrū potest dici thema. videlicet Accessit ⁊ tetigit loculum ⁊c̄. Deo gracias.

¶ Dnica. xvij. Sermo primus.

Omnis qui se exaltat huīliabitur. ⁊ qui se humiliat exaltabitur. Verbum istud habētur textualiter Luc. xiiij. Et recitatiue ī euāgelio hodierno. Sermo noster in presenti erit de sancto euāgelio hodierno huius dominice Et habebimus multas bonas doctrinas intellectuales ⁊ instructōnes multas morales. Sed prius salutet̄ beatissima v̄go Maria ⁊c̄. Et resumatur thema. Omnis q̄ se exaltat humiliabit̄ ⁊c̄. In sancto euāgelio hodierno huius dominice habemus quatuor doctrīas a xp̄o ad informacōez et ordinacōnem totius vite nostre. Vita enī nostra debet esse ordinata quadrupliciter. Primo erga se Secundo erga pauperes. Tercō erga inimicos. Quarto erga amicos. Ista quatuor oñdit xp̄s.

¶ Primo ꝙ simꝰ ordinati quo ad nosmetipsos ꝑ virtutem temperātie.

¶ Secundo quo ad ꝓximos nostros. ꝑ virtutem misericordie.

¶ Tercō quo ad inimicos nostros ꝑ v̄tutem beniuolencie.

¶ Quarto quo ad amicos nostros per virtutem modestie. scilicet in bonis ⁊ ordinatis moribꝰ ⁊ verbis ⁊ sic de omibꝰ alijs. non superbiendo in conuersatōue. Et de isto modo loquitur ꝓpositum thema. Omnis qui se exaltat humiliabitur et qui se humiliat exaltabitur. ¶ Dico primo ꝙ simus ordinati quo ad nosmet ipsos ꝑ virtutē temperantie. Tunc enī homo est ordinatus in vita sua quando in cibo ⁊ potu scit tenere temperantiam quando recipit solū necessitatez ad sustinendū corpus. vitās suꝑfluitates. ⁊ excessus. ī hoc stat v̄tus temperācie. Modo audite istam v̄tutem. quomō ostendit xp̄us eam. Sed secrete in principio euāgelij. Cū intrasset Jhs ⁊c̄. vsq̄ ob ꝑuabāt eū Ista v̄ba indigēt declaracōe Sciēduz ꝙ xp̄s ī hac vita hꝰ m̄di ꝑuauit magnā pauꝑtatē ad ostendendū ꝙ hō non se debet nimis dare istis mundanis rebꝰ. quia hodie vel cras sunt relīquen

da ⁊ intantum voluit esse pauper ꝙ non habuit domū cameram neq; cellam. Ideo quando inuitabatur ad prandiū cū discipulis recipiebat pro sustentatione nature necessitatem sine qua natura humana non posset viuere. Recipiebāt tēporalia sed bene soluebant in orationib⁹ ⁊ coīb⁹ instructionibus. Ideo dicit apostolus in persona sua ⁊ aliorum apostolorum. Si nos vobis spiritualia semīamus non magnum est si nos carnalia vestra metamus. Ita ⁊ dominus ordinaīt hijs qui euangelium annūciant. j. ad Corinth. ix. Et istum modū xp̄us seruauit. Ideo iudei inimici xp̄i ⁊ maxime pharisei qui erant maiores. ⁊ doctores ipsius legis qui inuidebant xp̄o de honore miraculis ⁊ sequela sua. ꝓpter qd̄ tenuerūt cōsilium vt in aliquo possent eum confundere ⁊ reprehendere vt diffamarent eū. Ideo dixit vnus magnus princeps phariseorum. Iam scitis quomodo ipē recipit conuiuium. Ideo inuitabo euz ⁊ dabo sibi multas escas ⁊ de multis vinis. ⁊c̄. ⁊ dissoluet se in verbis ⁊ sic cognoscetur quis est. quia cōmuniter quando homo bibit bis vel ter homo discōponit se loquendo indiscrete per transuersum ⁊c̄ Ante prandiū vo homo est totus compositus ⁊ loquitur homo discrete. ⁊ credebāt ꝙ xp̄us discomponeret se. Ecce q̄le consilium ⁊ qua ratione inuitabat euz ille princeps phariseorum. Sed ecce q̄d ꝓphetauerat Salomon. Non est sapiencia non est prudencia non est consilium contra dominū. Prouerbiorū. xxi. Tripliciter bellabant iudei contra xp̄m vt cōfunderent eum. ¶ Primo per sapientiā. Illi doctores superbi ⁊ inflati veniebant ad sermones suos dicendo Iste homo q̄ nunq̄ habuit magistrum nec fuit in studio vult predicare. Impossibile est quin dicat multos errores ⁊ stulticias ⁊ obseruabant eum. Ideo Salomon dixit. Non est sapientia contra dominuz quia ipē est fons sapientie. ¶ Secūdo per disputationes quia faciebant sibi questiones de theologia subtiles quas ipē nesciebant determīare dicendo. Videamus iste faber lignarius quid dicet ad istam ⁊c̄. Ideo Salomon dixit Non est prudentia scilicet disputandi contra dominum. ¶ Tercio iudei bellabant contra cristuz inuitando cum em̄ p̄mis illis duob⁹ modis non poterant contra eum tenuerunt consilium vt iniqui vijs ⁊c̄. Sed dicit salomon. Non est consilium contra dominū. Modo intelligetis principium euāgelij postq̄ xp̄s predicauerit in die sabati. ille princeps phariseorum accessit ad eum ⁊ inuitauit eum dicens. Magister exquo dedistis nobis bonū prandiū spirituale. placz vobis mecum recipere prādium corporale. ⁊ Christus acceptauit. Dicatur quomodo cū magno honore fuit ductus ad domū vbi erant mense parate. Et xp̄us bn̄dixit dicēs. Oculi oīm ⁊c̄. Nota cum dicit. Manducare panē. Questio. non dabat ille princeps nisi panem in conuiuio? Respondeo ꝙ in scriptura panis recipit pro omni ꝓuisione vt esca. vn̄ legit. iiij. Reg. vj. de militibus qui venerunt ad regem israhel de quibus dixit ꝓpheta. regi pone panem ⁊ aquaz coram eis vt comedant ⁊ bibant. Et seq̄tur apposita q̄ est eis ciborum magna preparatio ⁊ comederunt ⁊ biberunt. Ita etiam hic ille princeps preparauit mltas escas triplici ratione. Primo ꝓpt festū quia die sabati. Scd̄o qz ipē erat magnus p̄nceps. Tercio qz ipē inuitauerat multos phariseos ⁊ doctores vt in aliquo possent xp̄m confundere ¶ Itē alia exposicō. Cū intrasset ih̄us in domū cuiusdam principis phariseorum sabato manducare panem. Non dicit euāgelista ꝙ ille inuitassz eū ad manducanduz panē. Sz cū intrassz ih̄us ⁊c̄. qz talem

modū tenebat xp̄s q̄ plus manducabat de pane q̄ de alijs. dicatur practica. qm̄o ponebantur coram eo diuersi fructus et dabantur diuersa vina ⁊ cetera. ⁊ ip̄i obſuabant eū si comederet de oibꝫ ⁊c. ſ ip̄ se comedebat cōposite ⁊ sobrie. Itē fortē ponebāt diuersa ꝓba et trufas ⁊ risꝰ ſ ipē fons ꝓtutū fuit a deo ꝓposit⁹ ⁊ tanꝫ tpatus q̄ nō poterant ip̄m in aliquo cōfundere vel reprehendere. ſ dico ego q̄ docet nos exēplo suo ꝓtutē tpancie. Sicut iā ꝓbo p̄dicauerat eā dicens. Attendite vobis ne grauent̄ corda vr̄a in crapula ⁊ ebrietate. Luc. xxi. Nota attēdite vob q̄ ſtū ad corpaq̄ destruūtur nisi teneat homo temperantiaꝫ. Quot homīes sunt q̄ habēt morbū caducū ex supfluitate cibi ⁊ potus. qꝫ sicut qn̄ olla bulit ascendit hūiditas. Ita de stomacho ascendit gutta ⁊ cadit illa gutta super cor. ⁊c. Quot homīes ex vino hn̄t oc'os lippos os rubicūduꝫ ⁊c. ⁊ pdūt visum ⁊ debilitāt̄ in mēbris. Nā vinū ē ita amicabile nature q̄ oia mēbra querūt illud ⁊ pdest homī ⁊ eꝰ mēbris tempate sūptuꝫ ⁊ limphatū. Quot homīes pdunt bonū colorē faciei ex vino. ⁊ vident̄ q̄si semimortui habēt anhelitū fetidū pdūt dentes habēt colorē ex hūiditate vini paciūtur in stomacho quod ē ex supfluitate. supfluitas cibi non potest decoqui. ideo sūt multi lepsi. Sed qui tenꝫ tēpanciā hꝫ bonū caput. itellectū dar. bonos oc'os. bonū colorē. bona mēbra. lōgeue vite est. et poterit diu seruire deo. Ecce quare dicit attendite vobis scꝫ ne grauētur corda vestra per intemperanciam De omnibꝫ istis auctas. Noli esse auidus in oi epulacōe et nō te effūdas sup omnē escā. Eccle. xxxvij. Nota auidus. Nam prima digestio debet esse in ore. Secda i stomacho. sunt enī aliqua bestie que ruminā̄t et si esca non sit bene in ore masticata non potest coqui in stomacho.

Item nō te effūdas super omnē escam Ratio qꝫ non omīes sunt vnī⁹ digestionis sicut nō oēs sunt vnī⁹ decoctionis in olla ⁊c. In multis enī estis erit infirmitas quia grauant stomachum. Propter crapulā multi obierūt. dicerent medici q̄ plures interficit gula q̄ gladius. Licet multi morient̄ in prelijs. ſ qui abstinens est adiciet vitā. dicatur de magno alexandro qū vidit bragmānos antiq̄ssimos interrogabat qualē vitā seruarent ⁊ q̄ medicinā. vt tm̄ viuerent. Respondерunt q̄ tēperantiaꝫ solum semel in die comedebant. ⁊ d̄ vno cibo solū. Ecce q̄re dicit attendite vobis q̄ tum. ad Corp⁹ q̄. dicit. ne grauēt̄ corda vestra id est aie. hoc maxime intellignnt clerici religiosi ⁊ psoue deuote quando multum comedūt vel nimis cenant non possunt ita surgere. ⁊ dormitant in matutinis seu orationibꝫ suis. Ecce quomodo grauat̄. i. deprimitur anima. Unde sciendū q̄ deus ordinauit hominē medīū inter angelos ⁊ bestias. Angeli sunt spūales. homo ꝓ o vtrū q̄ bestie sunt substantie pene corporales. Homo vero vtrāq̄ naturā in se habet. Et si homo viuit spiritualiter ſm aiam est similis angelis. Sꝫ si homo viuit ſm sensualitatem ⁊ ſm corpus bestijs similis factus est ſm illud psalmi. homo cum in honore esset. ⁊c non intellexit compat⁹ est iumentis insipientibus ⁊ similis factus est illis. Dico enī q̄ homo ex peccato superbie auaricie luxurie ire accidie efficitur similis iumentis. Sed ex pecrato gule efficitur minus q̄ bestia. quia bestia transibit cum onere per viam strictam lutosam petrosam ⁊c. et homo ebrius non potest se portare per viam latam planam. Immo cespitabit ⁊ corruet ⁊ cetera. Item asinus vel equus exquo biberunt aquam etiam turbidam. si post per papā vel regem inuitentur non biberent. ⁊ tu si inuitat te aliquis bibis ⁊c. Jō minus

q̄ bestia est gulosus. Ecce quare xp̄s ex
emplo ⁊ v̄bo ostendit nobis virtutē tē
2m perancie. ¶ Dico scd̄o ⁊c̄. ex quo visum
est qñ̄o debemus nos habere debem⁹ er
ga nosip̄os videndū ē qñ̄o erga paupes
nos habere debem⁹ p v̄tutē miscd̄ie sciz
subueniendo eis d̄ bonis tp̄alib⁹ ⁊ spūa
lib⁹. B oñdit ibi. Et ecce hō q̄dā ijdropi
cus vsq̄ dimisit ¶ Pro hui⁹ intellectu
sciendū est q̄ doctores ⁊ pharisei erāt in
q̄dā errore ⁊ falsa opiniōe dicēdo q̄ die
sabbati nullū erat opus fiendū medicīa
le infirmis nō dare. ita q̄ nō deberet eis
dari purgatio nec siropus nec fieri vulne
ris aptura vl̄ similia. Dicētes q̄ festum
frangebat̄ s̄ hoc est error q̄r festū soluz
frangit̄ ex operib⁹ corp̄alib⁹ ⁊ s̄uilib⁹ vt
fodere secare ligna suere nere ⁊ similia.
apire op̄atoria. ābulare p viaz ⁊c̄. Nā
hijs op̄ib⁹ frangit̄ festū de⁹ dedit nobis
sex dies ⁊ retinuit sibi vnū. iō nolite tan
gere p̄tē suā. nō facit̄ mercimonia vl̄ cō
tractus in dieb⁹ festiuis ꝓpter fractionez
festi veniunt siccitates fames mortalita
tes tēpestates ⁊c̄. ⁊ homo vult lucrari ⁊
p̄dit magis. vult em̄ deus q̄ sicut ip̄e q̄e
uit in die resurrectionis gl̄osus ita ⁊ nos
quiescamus. Et xp̄ianus qui non s̄uat fe
sta videt̄ q̄ non credat xp̄i resurrectōez.
Possumus em̄ facere op̄a necessaria ꝓ in
firmis ꝯtra illū errorez. Videntes ergo
iudei emuli xp̄i q̄ nec in ꝯuiuio poterant
euz reprehendere in aliquo. ordinauerūt
vt ijdropicus quidā poneret̄ coram xp̄o.
q̄ non audebat petere sanitatē quia incul
passent eum de sabbati fractione. Sz re
spiciebat xp̄m. q̄si dicens infra se. dñe añ
te om̄e desideriū ⁊c̄. licet ore non audeā
dicere ꝓpter istos ꝓditores q̄ interfice
rēt me. Nota miscd̄iaz xp̄i. Cū ille ijdro
picus non auderet appropinquare ad cri
stum neq̄ petere elemosinā sanitatis ꝓp
ter inimicos xp̄i circūstantes. xp̄us beni
gne surrexit de mensa. portans elemosi
nam sanitatis qua indigebat. Licet in mē
sa manens solo nutu potuisset ip̄m sana
re. tñ voluit surgere ⁊ ire ad ip̄m ⁊ tan
gere. dans nobis exemplū misericordie.
Et pharisei infra se dicebant. nūc potest
accusari quia fregit festū. O stulti. Dico
em̄ q̄ hic xp̄us ostendit virtutem miseri
cordie. ⁊ qñ̄o erga pauperes debem⁹ nos
habere. dando ⁊ mittendo elemosinam.
Dicatur contra illos qui habent aurem
surdam coram pauperibus vos met vel
per alios mittat̄ elemosinā ⁊ sic filij nu
trientur ad opera misericordie. Ideo di
cit. Quomodo potueras ita esto miseri
cors. si multum tibi fuerit habundanter
tribue. Si autem exiguū tibi fuerit etiaz
exiguū libenter īpartiri stude. Thob. iiij.
¶ Dico tercio q̄ oñdit qñ̄o nos debem⁹ 3m
hr̄e ad inimicos p v̄tutē beniuolentie cū
dicit. Et rñdens ih̄us dixit ad legispi
tos vsq̄ rñdere illi Exq̄ curaīt ijdropicū
d̄dit ei elemosinā corp̄alē ⁊ eis d̄dit ele
mosinā instructionis spūalis. Math. v.
Audistis quia dictum est antiquis. dili
ges amicū tuū ⁊ odio hēbis inimicū tu
um ⁊c̄. Ecce beniuolentia q̄ eis osten quā
dit dās nob̄ exemplū. qñ̄o ad inimicos
nr̄os nos hr̄e debem⁹ exēplo suo. ¶ Di 4m
co quarto q̄ oñdit qñ̄o cū inimicis sit cō
uersandū p v̄tutē modestie nō sup̄bien
do ⁊c̄. hoc oñdit cū dicebat ad inuitatos
⁊c̄. In hijstoria euangelij mistice loquit̄
xp̄us de nuptijs q̄s de⁹ p̄r fecit deo filio.
Sponsa est natura humana. q̄r sicut vir
⁊ vxor nō sūt duo. Math. xix. Ita diui
nitas xp̄i ⁊ hūanitas faciūt vnā p̄sonaz.
de hijs nuptijs hēt̄ Math. xxij. Simile
ē regnū celoꝝ homini regi qui fecit nup
tias filio suo ⁊ cetera.. Inuitati sunt om
nes xp̄iani p apl̄os martires cōfessores.
Iō lauet̄ man⁹. Sz attēdatis ne velit̄
tenere p̄mū locū p̄matū vult qui se in
gerit qñ vacat aliq̄d bñficiū vl̄ officium
dicēdo. vere ego eto papa ⁊ de ep̄atu ⁊c̄

de qualibet cura aīaꝝ. Jam vos vultis esse in ꝑmo loco superius. quando venit dominus ⁊ videbit vos qui non estis digni nec scitis regere domū vestrā. Dicz ribalde porcꝰ luxuriosus ⁊ q̄d facis tu hic gulosus pomposus ⁊c̄. Sed simplici religioso vel clerico qui fugiūt ⁊ vadūt simpliciter dicet. O mi fili ⁊ q̄d facis tu hic ascende ⁊ sic supius collocabit eum. Dis em̄ qui se exaltat humiliabit̄ ⁊c̄. Idez in dominio seculari vel regimine comitatuz volunt nōnulli habere ꝑmatum dicendo. Ego ero iuratus balius ⁊c̄. qꝛ om̄is qui se exaltat in regimīe se ingerendo humiliabitur in iudicio descendēdo ⁊c̄. Sed q̄ fugiunt humiliādo se exaltant̄. Auc̄tas Dn̄s mortificat ⁊ viuificat deducz ad īferos ⁊ reducit dn̄s pauperē. facit ditat. humiliat ⁊ subleuat. j. Reg̃. ij. Itē alia ne gl'osus appareas coram rege ⁊ in loco magnoꝝ ne steteris melius est em̄ vt dicatur tibi ascende huc. q̄ꝫ vt humilierl coram ꝑncipe. Prouerb. xxv. Deo gr̄as.

Sermo scd̄us de eadem dominica

Vade recumbe in nouissimo loco. Luce. xiiij. Volo nūc ꝑdicare de ꝯdicionibꝫ aīaꝝ ⁊c̄. qꝛ stultus est qui scit quid est de eis in alio mundo. si non emendat vitam suaz. Salutet̄ v̄go maria ⁊c̄. Sm̄ q̄ clare inuenitur in scriptura diuina et declaratur manifeste exꝑientia. vita ista non est nisi via in qua continue ambulamus ad aliā vitā in tm̄ q̄ statiz qn̄ puer nascitur in illo pn̄cto īcipit viam ambulandi. licz stet in lecto iuxta matrez. Nos oēs ꝯtinue ambulamus siue comedamꝰ bibamus dormiamꝰ ⁊c̄. Hoc poteris videre ꝑ similitudinē de naui eunte per fluuiū in qua illi qui sūt intus siue comedāt. bibant semꝑ ꝓgrediunt̄ ⁊c̄. Ita pn̄s vita coopturaꝝ sciz religiosoꝝ clericoꝝ et laicoꝝ. vadit ꝑ fluuiuz tꝑis subitū plus q̄ꝫ sagitta vl' auis quia ad motū solis mouetur. q̄ꝫtū creditis q̄ sol ambulauerit ex quo incepi ꝑdicare ⁊c̄. tādiu ambulamus ad mortez cum statis ibi sedendo. Ideo dicit scriptura. Om̄es morimur ⁊ quasi aqua delabimur in terrā q̄ non reuertetur. ij. Reg̃. xiiij. Clare ergo potestis videre q̄ presēs vita est via. Et vbi ducit nos. dico q̄ non om̄is vadimus ad vnū locum. Quatuor sunt loca in alio mūdo ⁊ om̄is vadimus ad aliquē illorū.

Primꝰ locus ē damnatoꝝ ītolerabil'
Secūdus pueroꝝ irreuocabilis.
Tercius tribulatoꝝ remediabilis.
Quartus beatoꝝ inestimabilis

De vltimo dicit thema. Vade ⁊ recumbe in no. ⁊c̄. Dico ꝑmo ⁊c̄. Iste locꝰ est inferuus qui est in corde terre sic sūt domūcule in corde pomi. Scitis qui vadunt ad istū locū religiosi clerici ⁊ laici. qui tenent malam vitam ⁊ viuūt in peccatis ⁊ nolūt corrigere se. sciunt de certo ⁊ ꝯgnoscūt peccatū in quo viuūt. nolūt se corrigere ꝑm regulā qꝛ totū in scriptl. Magis sequūtur ꝓprios sensus q̄ꝫ diuinam admonitionē. magis snā sensualitatem q̄ꝫ diuinā voluntatē. magis suā indinacōez q̄ꝫ diuinā ordinationē. tl'es qn̄ moriūtur ad istū locū vadūt ꝯdemnatorū vbi sunt tormēta intolerabilia. Ideo dt scriptura. ꝑcipiēs ꝑdicatori vt denūciet ⁊ ꝑdicet de istis tormētis. d. Testetur ipis ne ipi veniāt ad istū locū tormētoꝝ. Luc̄. xvi. Nota cū dicit locū tormētoꝝ in pl'i ⁊ nō in singulari q̄ ꝑm q̄ sunt diuersa pctā ita sunt diuersa tormēta eis corrūdētia. Aliq̄ eī peccāt ⁊ maxīe ꝑ supbiā ornādo se ⁊ parādo vane supbiēdo vt possint ascēdere in diuino regimīe ⁊c̄. Huic peccato correspondet vnū tormētū scz q̄ ꝯculcāt̄ a diabol' qꝛ tm̄ q̄ꝫtū ī b mundo voluerunt esse super alios. tm̄ in

inferno sunt sub pedibus demonũ sic̄ vue in torculari calcant̄ ⁊ q̄libet diabolus pō derat plus q̄z turris ⁊ tūc voluissent fu isse humiles. Ideo dicebat xp̄us. Disci te a me quia mitis sum ⁊ humilis corde Matth.xi. ¶ Alij peccāt maxime per auaricia in vsuris furtis rapinis retinendo bona defunctorꝫ. salarium seruorum. decimas ⁊ p̄micias ⁊c̄. Huic peccato correspondet tormentũ de caldarijs plenis auro ⁊ argento liq̄factis ⁊ ibi crucīatur nec possunt mori. Ideo xp̄us auisando nos dixit. Attendite vobis ⁊ cauete ab omni auaricia quia non in habundantia cuusq̄z vita eius est ex hijs que possidet. Luc̄ xij. ¶ Alij viuūt in luxuria vt porci non sunt p̄tenti de vxoribus ⁊c̄. Religiosi ⁊ clerici inhonesti ⁊ alij qui non sunt de matrimonio faciendo corruptiones ⁊ vilissima peccata ⁊c̄. Correspondet huic peccato vnũ tormentũ quia ad similitudinē cyrogrilli ponūtur in veru nec p̄nt mori. Ideo dicit scriptura. Abstineatis vos a fornicacōne vt sciat vnusquisq̄z vestrum vas suum possidere in sanctificacōe ⁊ honore. j. Tessa. iiij. Idō refrenare debem̄ corpus freno penitentie ¶ Alij viuūt in peccato inuidie maxime sez p̄ ꝛ̄gimie vel inuident fame alterius vl̄ honori seu diuicijs. Inuidia eñ non est nisi venenũ interficiens animā. de isto p̄dūt diffamationes male loquele. Ideo tormentum correspondens huic peccato est q̄ mordentur a serpentib̄ ⁊ vipeis ⁊ inflāt̄ eorum veneno nec possunt mori. Ideo dicit scriptura. Deponentes igitur oēz malitiam ⁊ omnez dolũ ⁊ simulacōes ⁊ inuidias ⁊ omnis detractōnes ⁊c̄. j. pe. ij. Alij viuunt gulose. non seruant ieunia ecclesie nescunt in ieunio audire missam. tormentum correspondens est supple esurire ⁊ sitire qui non obtinebāt guttā aque sed plumbũ liquefactuz ⁊c̄. Ideo xp̄us dixit. Attendite vobis ne grauēt̄ corda vestra ⁊c̄. Luc̄. xxj. Alij viuunt i pēcato ire cū desiderio vindicte. holnut parcere si in aliquo fuerunt iniuriati factuz ē irremissibile. vel si p̄cunt nolunt loq̄ nec salutare. signũ est q̄ adhuc retinent odium. tormentũ istorꝫ est furca magna ferrea in qua suspendunt̄ ⁊ ignis inferius. ⁊ repēduntur vl̄ vices exquo per ignem ire peccastis q̄ per ignē puniamini ⁊ in gutture non loquendo peccauerunt. ideo in gutture cuz ignito ferreo punientur. Idō xp̄us dixit. si dimiseritis hominibus peccata eorum ⁊ dimittet vobis ⁊c̄. Mathi. vj. Alij viuunt in peccato accidie p̄ mittunt perdere tempus q̄d̄ deus nobis dedit ad penitentiaz non ad congregādū pecunias nec facere magnas domos nisi ad necessitatē. quia p̄ncipaliter laborare in penitentia deberemus. sed sunt multi qui non curant confiteri in quadragesima. nec cōicant in paschate. nec sciunt audire missam in dñica nisi loquendo ⁊c̄. tormentum est q̄ semper verberātur a demonibus nec permittunt omnio quiescere. Ideo xp̄us. Dico vobis q̄ nisi penitentiam habueritis omnis simul peribitl. Luc̄ xiij. patz quare dicit. Testetur illis sp̄ p̄dicator ne ⁊ ipi veniāt in hunc locũ tormentorũ. In isto loco iuit Judas Act̄. j. Preuaricatus ē iudas vt abiret in locum suũ. Nota p̄uaricatus. i. fregit. Fregit eñ legē nature scripture ⁊ gr̄e. Legē nature qz natura dictat q̄ si hō recipit dona ⁊ gr̄as ab aliq̄. q̄ hō sibi seruiat ⁊ retribuat. Judas eñ recepit gr̄as a xp̄o qz pepcit sibi mortez p̄dis ⁊ luxuriā matris quā duxerat in vxorē vt dicit̄ de eodem Remisit sibi homicidiuz filij regis dederat sibi potestatē faciēdi miracula ⁊c̄. fec eñ discipulũ suũ aplm ⁊ p̄curatorem ⁊ prodidit eum. ¶ Secundo fregit legem scripture que tota ordinatur erga messiam vt honoretur ⁊c̄. Istā fregit vendendo messiā p̄cio vnī asini. xxx. denariorꝫ.

¶ Tercio fregit legem gratie que dicit
q̄ de peccatis facit homo penitentiā s̄ ipē
desp̄auit. Jō dicit p̄uaricatus est iudas
ꝛc̄. Bonū erat ei si natus nō fuiss3 homo
ille. Math.xxij. ¶ Dico scd̄o ꝛc̄. Iste
locus ē altior loco damnatoꝝ Ibi vadūt
aīe pueroꝝ sine baptismo decedētiū Ibi
non est ignis nec demones nec tormenta
s̄ sunt ibi tenebre sc3 carentia claritatis g̃
tie ꝛ glorie. Ibi em̄ vadūt filij xp̄ianoꝝ ꝛ
alioꝝ infideliū qui non habent nisi origi-
nale peccatū. qꝛ p̄uuli infideliū q̄ actuali-
ter nō peccauerūt nō hn̄t nisi pctm̄ origi
nale vt filij xp̄ianoꝝ an̄ baptismū. Et q̄a
non sunt mundi. deus non vult eos reci-
pere in paradiso. Et quia ip̄i non peccaue-
runt pctō p̄sonali non dat eis penā infer
ni sed mittit eos ad illū locū pctō origīa
li debitū irreuocabiliter. Vultis intellige-
re ratōez ꝛ scietis q̄d est peccatū origina
le. Jā scitis qn̄ in aliq̄ villa sunt aliq̄ le-
prosi eiciūtur de villa ꝛ sep̄antur non ex
pctō aliq̄ ip̄oꝝ qꝛ forte erāt bōe vite s3
ex illa infirmitate nec datur eis aliqua pe-
na seu molestia. Immo fiunt eis elemo
sine. Sed q̄ sint sep̄ati ꝛ ita ordinaīt de-
us. Numeri.v. Locutus est domin⁹ ad
Moysen.d. p̄cipe filijs isrl' vt eiciant de
castris om̄ez leprosum. Idem in p̄posito
peccatū originale nō est factū a creatura
Immo displicet sibi sicut leproso illa in-
firmitas. Sed venit ex corruptōe sc3 illi
us carnalis generatōis. qꝛ si alit' de⁹ crea
ret hoīem sicut formauit Adam vel euā
sine illa carnali generatōe nō haberet pec
catū originale. Sed ex illa vili generati
one anima efficitur leprosa. Jō deus nō
vult eā habere in p̄adiso sicut nec vos le
prosos vultis habere in villa in societa-
te vestra. Ideo sep̄ant' in illo loco q̄ di-
citur limb⁹ pueroꝝ. qꝛ originale peccatū
est tam fortis lepra q̄ non p̄t curari nisi
in balneo baptismi q̄ xp̄us ordīauit. Jō
aīa an̄ baptismū ē ita turpis q̄ nō posses
sustinere eius aspectum. Sed post ē ita
pulchra q̄ si possetis eam videre nollet
comedere nec bibere ꝛc̄. Jō d̄t Job.xiij
Quis potest facere mundū de immūdo
ꝯceptū semine. nōne tu q̄ solus es. Aui
sent' h̄ mulieres qn̄ sunt grauide. qꝛ si de
bet esse masculus in xl habet aīaz. Si fe-
mina duplicātur dies. quia est frigidio-
ris ꝯplexionis ne tripudiēt nec equitent
Item viri auisentur ne male tractēt vxo
res suas. Dicat' qn̄ aīe taliuz sine baptis-
mo decedenciū vadunt ad portā paradi-
si petentes ibi recipi dicentes se non pec-
casse ꝛc̄. dicit eis xp̄us respicias te quo-
mō es leprosus ꝛc̄. ꝛ remittit eū ad soci
os suos. ꝛ si oīa bona mundi fierent pro
illis. nō p̄nt r̄uocari ab illo loco. De isto
loco deus facit q̄stionē Job dicens. Si
nosti oīa indica mihi. in qua via habitet
lux ꝛ tenebraꝝ q̄s loc⁹ sit. Job.xxxviij.
Job nesciuit rn̄dere. s̄ xp̄s declarauit q̄
via luc' ē baptism⁹ p̄ ip̄m ei vadim⁹ ad
lumē gl'ie. ꝛ tenebraꝝ locus est limbus
pueroꝝ. Non credacis q̄ habeant tene-
bras om̄imodas. Immo habent intelle
ctū claꝝ ꝛ disputāt ꝛc̄. Sed non habēt
lumē dei nec glorie. Mō cogitate q̄d pec
catū est illoꝝ ex cui⁹ vl' quoꝝ culpa tl'es
pueri moriūtur sine baptismo ꝛ in iudicō
petent iusticiā a xp̄o d̄ patre vl' matre vl'
matrina seu sacerdotis si non dixit bene
formā. vel de illis qui secrete occidūt ne
peccatū dei vulgetur ꝛ de illis qui ꝯsenti
unt. Auisetis vos quia de magnis pecca
tis mundi est occidere corpus ꝛ animā.
De isto loco dicit xp̄s cuilibet puero il-
loꝝ allegorice. Ecce inquid est loc⁹ ap̄d
me ꝛ videbis posteriora mea. faciē autē
meaz videre non poteris. Exo.xxxiij.
¶ Nota videbis posteriora ꝛc̄. In xp̄o p̄-
mū est diuinitas. posterius humanitas.
d̄t ergo q̄ videbit posteriora sc3 corpus
cum suis membris in iudicio. faciem au-
tem meā. i. diuinitatē videre nō poteris

Dico tercio q̃ est alius loc⁹ tribulatoꝝ remediabilis scz purgatoriũ In isto est ignis scz flãma pura q̃ dei voluntate durat ⁊ durabit vsq̃ ad iudiciũ ⁊ p⁹ nõ erit purgatoriũ. et cruciat aias ⁊ est q̃si puteus. ꝗ lat⁹ ⁊ pfund⁹ ⁊ aie stãt ĩtus aliq̃ infra ignẽ aliq̃ a cãgulo ⁊ ĩferi⁹. Elia eñ oia mẽbra hz sed sũt illa mẽbra spũalia ꝗ corp⁹ carnalia mẽbra hz. Ad istũ locũ vadunt ꝑsone q̃ licz peccauerũt. tñ de bona hora cõuertunt ad deũ ⁊c. Fuãt dei mãdata ⁊ eccie. tales sũt in grã Sed qz coiter pnia q̃ dat̃ a cõfessoribꝫ nõ est tãta quãtũ pctã req̃runt. tñ hz virtutẽ qñ seruat̃ liberãdi a penis iferni. Ido in purgatorio ꝓplẽt residuũ. Dicat̃ ꝑtica quõ aia portat̃ a bono ãgelo ⁊ cõportat̃ ab eo. De isto loco dicit Job. Hz argẽtũ venaꝝ suaꝝ pricipia ⁊ auro loc⁹ in q̃ ẽ ꝓflat̃ Job. xxviij. Null⁹ intrat purgatoriũ nisi sit auꝝ vel argẽtũ. auꝝ scz ꝑ caritatẽ. argentũ ꝑ claritatẽ fidei. Sine dubio. sine erroꝛe fĩa opiniõe ⁊ ꝑ sonũ claritatẽ. s. dicẽdo Credo ĩ deũ q̃libet die mane ⁊ sero cũ ꝓtestacõe Multi sunt argẽtum ꝗ nõ sonãt dicẽdo. Credo in deum. ido ⁊c Ido dicit. hz argentũ scz fidei venaꝝ suaꝝ ꝓncipia. xꝝ est ꝓncipiũ Job viij. Ego sum ꝓncipiuz q̃ ⁊ loq̃r vobis. Hene sũt aplĩ ⁊ ꝑ istas venas fides venit ad nos. Auro. i. xꝝiano qz in purgatorio nõ intrat nisi xꝝian⁹ q̃ hz claritatẽ et grãm dei. loc⁹ est ĩ q̃ cõflat̃. i. purificat̃ Pro isto loco eccia petit pro defunctis Dona eis req̃em ⁊ locũ indulgencie scz purgatorij ⁊ dicit̃ loc⁹ ĩdulgencie ꝓter suffragia. quia in tãtũ posset quis iuuari suffragijs q̃ mox liberaretur

Dico quarto q̃ locus btõꝝ ẽ inextimabilis. s. celũ empireũ Et de isto dicit thema. vade. s. in hac vita taliter vt possis quiescere ĩ nouissimo loco. Scitis qui vadunt ad istũ locũ qz ille ꝑsone scẽ ⁊ perfecte q̃ licet peccauerunt faciũt tñ tantaz pñam ⁊ hñt tantã contritõem de pctis ⁊ ꝓpositũ nõ redeundi ad pctã. q̃ añ vellent mori q̃ recidiuare vellent in pctñ ⁊ confitẽtur sepissime et cõicant cũ magno feruore caritatis. ieiunãt nõ solum ieiunia eccie. portant cilicũ. plangunt se ĩ tantũ q̃ plus est bonũ q̃ malũ qd̃ fecerũt. tales hñt hic purgatoriũ nunq̃d nobis videtur purgatoriũ portare cilicium Idem ẽ dicendum de alijs. Ideo qñ moriuntur tales statim euolãt ad ꝑadisum ⁊ ab angelis portẽtur in celum vt sponsa ducitur ad eccĩam q̃ eleuẽt aiam quẽadmodum cãtatur de brã magdalena. ⁊ q̃ multum ꝓ est hic facere pñam. De ꝗ dauid fecit vnum psal. in ꝑsona aie scẽ di. Dñs regit me ⁊ nihil mihi deerit. in loco pascue ibi me collocauit Nota dñs regit me ad seruãdum bonã vitã ⁊ mãdata sua. Et si aliqñ peccaui feci tantam pñam q̃ nihil mihi deerit. Dico vobis q̃ oẽs labores pñales deberẽt eẽ vobis dulcissimi vt possetis illã glam acq̃rere de q̃ dicunt sci. vidim⁹ terrã valde opulentã ⁊ vberẽ nolite negligere. nolite cessare. Eam⁹ ⁊ possidea⁹ eã. nullus erit laborĩ trabi⁹ ad securos ad regionẽ latissimã. rẽdetq̃ nobis dñs locũ in q̃ nullius rei ẽ penuria Judic. xviij. Nota vidim⁹ .s. ꝑ scripturã ⁊ ꝑ scãm ꝓtẽplacõez trãsz btõꝝ valde opulẽtã vbi nõ erit penuria alic⁹ rei. nll⁹ erit ibi senex nec ĩfirm⁹ nec hñs dolorẽ ꝗ gaudiũ ꝓsolacõis Ergo vade ⁊ recũbẽ ⁊c. Deo gracias

Sermo tercius.

Beeude superius ⁊ tũc erit tibi glã.

Istõ vbũ habet̃ textualit̃ lu. xiiij. Pro declaracõe h⁹ verbi ⁊ ĩtroductõe materie ꝑdicãde in pñti Sciẽdũ q̃ fm q̃ dare inuenit̃ in scriptura diuina. magna dõa est ĩter ꝓncipiũ hois ⁊ finẽ. qz ꝓncipiũ hois est ĩ ꝗ mũdo. ⁊ finis ĩ celo. Pricipiũ eñ est in vtero mris. hã qñ ꝓceptũ ⁊ formatũ ẽ corp⁹ ⁊ mẽbra ĩ vtero aia ĩ illo creat̃ ⁊ ĩcipit viuere hõ ⁊ p⁹ nasc̃at ⁊c. Hz finis est ĩ celo. hõ creauit nos de⁹ ad diu habi

tā dū in hac vita vtz. ꝗ ad cōsequēdum
glam padisi. Jō dicit scriptura. Nō ha-
bem⁹ hic manentē ciuitatē ꝗ futurā inq̄-
rim⁹ ad hēb. vlt. Nota nō hem⁹ ꝗ ma
nentē ciuitatē neq̄ villā neq̄ castr̄ ꝛc.
Ecce diuersitas ītēr p̄ncipiū ⁊ finē hois
est. Nō est sic de aīalib⁹ ⁊ auib⁹. qz sicut
hūt p̄ncipiū in ꝗ mūdo. ita et ⁊ finē. qm
em mozit totū resoluit in q̄tuor elemētis.
Et ecce signū hui⁹ qd deus dedit nobis.
Omīa aīalia respicūt ad terrā ⁊ vadūt cur
uaq̄ vellēt dicere si sarēt loq̄. nos nihil
habem⁹ ī celo ꝗ ī terra. Nos vero soluz
cū p̄zelati trāsim⁹ terrā oīndentes q̄ in
terra hem⁹ ímaū. Sed sum⁹ erecti nos
et ad celū respicientes q̄si ad domū nrāz.
Et lez corpa īanerent. tm in iudicio resur
gent ⁊ sil cū aīab⁹ ascendēt ī celuz. Aue.
tas. Nrā cōuersacō in celis ē quātuz ad
aīam. vm ⁊ saluatorē expectam⁹ dōm nrm
ihm xpm ꝛc. ad phil. iij. Patz dza ītēr
p̄ncipiū ⁊ finē hois. Jō dr thema ascēde
sup⁹ ⁊ erit tibi gla. primo q̄tū ad aīaz ⁊
p⁹ iudiciū sil in aīa ⁊ in corpe pz thema.
Nō diceret aliq̄s vm. Ego bn vellem
ascēdere qz lez hēam⁹ hic p̄ncipiū pcep
cōis formacōis ⁊ creacōis ⁊ nutricōnis
tm bene video q̄ nō possū hic remanere ⁊
vellē ascēdere. Sz p quā scalā possū as
cendere nescio vel opto scire; ppter ꝗ vo
lo vobis mō oīndere scalā. ⁊ recapiā fun
dametuz a q̄dā reuelacōne facta. Jacob
Qui q̄dā nocte vidit scalā stātem super
terrā ⁊ cacumē ei⁹ tāgebat celū ⁊ āge-
los q̄z dei ascēdentes ⁊ descēdentes per
eā ⁊ dōm innixū scale Gen. xxviij. Ista
scala est bona vita. qz si ad celū volum⁹
ascendere p istā nos oz trāsire. qz in pa
diso nul⁹ ītrat rōe generi. plācōis. dūij
tpalis. nec diuicie nec scie. Nota cū dicit
stātem sup terrā. qz bona vita ꝗ hz suū
p̄ncipiuz qd est recedere a pcīis a mala
societate ⁊ facere pnīaz. cōfiteri. satisfa-
cere. pcere inimicl ꝛc. Cacumē eius tan
gēs celū. qz bona vita ꝗ īcepta ⁊ p̄tinua
ta ducit ad celū. Ag̃los q̄z ascēdētes. qz
p scalā bone vite aliq̄ ascēdūt ⁊ aliq̄ de
scēdūt. Ascēdūt illi q̄ īcipiūt bonā vitā
et p̄ziuāt eā de bono ī melī⁹. Sz desce
dūt q̄ īcipiūt cū magno feruore ꝗ paula
tī refrigerāt vt aq̄ calida semota ab igne
frigescit ⁊ reuertunt tl'es ad p̄mū statū
vel efficiunt p̄iores. Jō dd. Ascēdunt
vsq̄ ad celos. s. illi q̄ pseuerāt ⁊ descen-
dūt vsq̄ ad abissos. s. q̄ nō pseuerāt. aīa
eoz ī mal' tabescebit Et dōz īnixū scale
qz deus ē merces ⁊ p̄miū bonoz opm
vm dicit xp̄s. Veīte ad me oēs q̄ labora-
tis ꝛc. math. xi. Ecce scala. q̄ ascēde su-
pi⁹ ꝛc. Declaraui vob duo. p̄io rōez
q̄o hem⁹ ascēdere ī celū. qz ibi ē finis
nr̄. Secdo scalā p quā hemus ascēdere.
Nō oz scire q̄d⁹ p q̄s hem⁹ transire.
Pro q̄ notandū q̄ septē sunt q̄d⁹ ī qui-
b⁹ stat bona vita. Prim⁹ credēcia arti
cloz xij Secdus reuerēcia diuīoz. Tert⁹
benuolēcia p̄xīoz. Quart⁹ regēcia mē-
broz. Quint⁹ diligēcia agēdoz. Sext⁹
prudēcia dicēdoz. Septi⁹ custo diēcia
īternoz. Prim⁹ est q̄ credēcia articu
loz. s. q̄ hō hēat credēciā fidei firmā si-
ne errore. dubitacōe. ⁊ fla opinīōe. d. lez
nō hēaz rōem de ꝗ naturalē nec ītellcū
possim ꝓphēdere. tm qz vos dne q̄ non
potest mētiri nec decipe nec decipi dixi
stl ꝗ ozev̄ozt dimisistl ī scriptl p q̄tuor
euāgelistas ⁊ determiat idē eccia Jō cre
do dne Ecce fides nēcia Rōz Joī via. p-
mū q̄ ē hoī nēcariū est scire tminū q̄ va
dit. Cū q̄ nos ī ꝗ mūdo sim⁹ viatores.
et tmī⁹ ad q̄z sit de⁹ ī celo oz vt a nob
sciatur. Modo nulla alia res in ꝗ mūdo
dat nobis cognīcōez de deo nisi fides. cū
q̄ dr thema Ascēde ⁊ vbi ascendā sup⁹
sez ad deū in celo. Quis ⁊ qualis ē de⁹.
dicit fides q̄ vn⁹ est in suba ⁊ trin⁹ ī p̄so-
nis. Jtē declarat fides q̄ de illis trib⁹ p
sonis nō p̄z nec spūsscūs ꝗ filī⁹ fact⁹ est
hō pcept⁹ ⁊ nat⁹ de vgīe. Fides tenz q̄
ē idut⁹ de scharlata rubea. ppt passiōez ⁊

plānē

sanguinis effusionē ⁊ ꝙ voluit suspendi in ligno crucis ne aliq̄s sibi credēs ⁊ obediens suspendat̄ in furca inferni. Idē dt fides ꝙ surrexit die tercia indutus mātello glorie ⁊c̄. Itē ꝙ modo ē sup oēs celos regnās ⁊ sup omnē creaturā Itē est indut⁹ de albo q̄libet die in hostia cōsecrata. Ecce quō fides declarat q̄s ⁊ q̄lis est deus oportet g̃ habere credenciā articulor ad cognoscēdū deū. Ido apl's. Credere enī oportet accedentē ad deū qr est ⁊ ꝙ inq̄rentib⁹ se remunerator sit. Ad heb.xi. Si g̃ vis deū cognoscere p fidez. oportet te scire. Credo in deū in q̄ continent̄ articuli fidei ⁊ dicere q̄libet mane ⁊ sero cū ꝓtestacōne. Sicut miles q̄ facit regi homagiū. Ido dd. Credidi scz corde, ꝓpter ꝙ locut⁹ sū in ore. Ego aūt humiliatus sū nimis ī corpore. Ecce p̄mū gradū. ¶ Scd̄s est reuerēcia diuinor. Exq̄ habem⁹ credenciā articulor req̄rit̄ ꝙ etiā habeam⁹ reuerēciā diuinor. Rō natural'. Mot⁹ reuerēcial' ad aliquē est s̄m credenciā extimacionē ⁊ excellenciā quā habes de illo. Si veniat int̄ vos miles facit̄ sibi magnā reuerēciā s̄ maiorē duci ⁊ multo maiorē regi. Itē magnaz reuerenciā facit̄ episcopo. maiorē cardinali. s̄ multo maiorē pape. pz g̃ rō Si g̃ p p̄mū nos credim⁹ ꝙ de⁹ sit īfinite excellencie ⁊ dignitat̄ req̄rit̄ ꝙ s̄m illā credēciā seu existimacionē faciam⁹ sibi reuerēciā. De h̄ dicā vnū miraculū de biblia de vno ceco a natītate quē xp̄s curauit dās sibi visum cui postq̄ fuit illuminat⁹ dixit sibi xp̄s. Tu credis ī filiū dei. Rn̄dit ille ⁊ dixit q̄s es dn̄e vt credā in eū: dixit ei ih̄s. Quis loquit̄ tecū ipē ⁊ subito credidit dt textus. ꝙ ꝓcidēs adorauit eum. Joh.ix. Ecce quō ex credēcia secuta ē reuerencia. Sic dz esse in nob̄ Si habem⁹ credenciā de deo portem⁹ ⁊ exhibeamus ei reuerēciā tripl'r scz in corde. in ore. in ope ¶ In corde ei reuerēciā exhibere debem⁹ spem nr̄ām ī eo ponēdo ꝙ si credit̄ ipsū in mīa īfinitū ī potēcia ⁊ pietate magnā īiuriā sibi facit̄ qn̄ in hijs vr̄is necessitatib⁹ scz ꝓ sanitate habēda vel ꝓ liber̄ vel ꝓ re ꝑdita īueniēda vadit̄ ad dyabolos d̄inos ⁊c̄. īimicos suos Cū in necessitatib⁹ ad dn̄m sit currendū. qr ipse sol⁹ p̄t dare sanitatē filijs. g̃ dt Amē di. vob̄ si q̄d pecieritis prēm in noīe meo dabit vobis Joh.xvi. ¶ In ore deo reuerēcia exhibēda est reuerent̄ de eo loquēdo. qr si credit̄ xp̄m deū ⁊ hoīem dn̄m nr̄m cū de dn̄o sit loquēdū cū reuerēcia etiā de xp̄o loq̄ reuerent̄ debem⁹ vn̄ magnā reuerenciā sibi faciūt q̄ ꝑ ipsū iurāt īuanū ⁊ despiciūt ⁊ blasphemāt ⁊ cū ense lingue diuidūt ⁊c̄. ¶ In ope deo reuerēcia exhibenda ē si credit̄ ꝙ ipse de⁹ sit oīm ꝓuisor et retributor dās nob̄ ꝓuisionē de oībus triticū ī cāpis. vinū ī vineis ⁊c̄. et cōseruās oīa vr̄a merito eidē seruire debetis. vn̄ magnā irreuerēciā sibi facit q̄ in dn̄ica nō seruit sibi audiēdo missam ⁊c̄. Memēto vt diē sabbati scīfices. sex diebus opaber̄. septīo aūt die sabbatū dn̄i est nō facies ī eo oē op⁹ tu ⁊ fili⁹ tuus s̄ et filia tua ⁊c̄. Exodi.xx. ¶ Tercius gradus ē beniuolēcia ꝓximor. hēre enī debemus dilectionē ⁊ bonā volūtatē adinuicem. expellēdo odia. rācores ⁊ malicias. Rō theological' certū ē ꝙ nos portam⁹ tātā reuerēciā deo ꝙ amore sui diligim⁹ ⁊ honoram⁹ ymagines suas. siue sint de auro. argēto ligno. siue lapide nō ꝙ adorem⁹ ymagines vt res q̄dā sunt sicut nec adoram⁹ lr̄ās nec aur nec argentū ⁊ sic de alijs. Sz honorant̄ ⁊ diligunt̄ rōne illius quē repn̄tant. Idē de ymagine v̄ginis marie ⁊ scōr. Mō nulla ymago dei est magl' ꝓpria ī mūdo int̄ creaturas corporales q̄ hō. Ad ymaginē q̄ppe dei factus ē hō Gen̄.ix. Si g̃ habem⁹ credenciā de deo ⁊ portam⁹ ei reuerenciā. oꝑtet nos hr̄e beniuolenciā ad ymaginē suā. siue sit de auro vt sūt ꝑsone caritatiue siue de argento ꝑ darā sciaz siue de lapide ꝑ

durā pñiam. siue de ligno vt sunt ꝑsone
mūdane. siue de carbone vt sunt persone
pctōres ⁊ inimici dei qꝛ ad ymaginē dei
sunt. Sꝫ est denigrata pctōris ymago per
malā vitā. tñ ymago ē diligēda. Aucto
ritas. Si q̄s dixerit diligo deum ⁊ fratrē
suū oderit mēdax est. Qui enī nō diligit
fratrē suū quē videt deū quē non videt
quō p̄t diligere. j. Joh. iiij. ¶ Quartus
g̃dus ē regencia mēbroꝝ scꝫ regere cor
pus suū. qꝛ modicū esset diligere alios
nisi hō sciret regere seipsū. Quilibet ē cō
stitut⁹ a deo q̄si rex ī terra corporis ꝓprij
ad gubernādū. q̄si subditos mēbra sua.
scꝫ oculos ab aspectibꝫ ⁊ sic de alijs ꝟsus.
Si bene mēbra regl̄ dign⁹ es nōīe regis.
Nō est aliq̄s vestꝝ hñs aīal equū vel asi
nū q̄n sciat ipsū regere. Jam scit q̄ hora
dat sibi ad bibendū ⁊ q̄ntā ānonā dat ⁊
nō daret āplius Ita debetl̄ facere de cor
pore vestro. Si vero facis oppositū per
intēpcāciā cibi ⁊ pot⁹ nō bene regis Itē
q̄libet vestꝝ vult ꝙ aīal suū ~~non~~ sit castū
nec ꝑmittit femellā approximari ⁊ tu q̄
re approximatl̄ meretricibꝫ. min⁹ te regis
q̄ꝫ bestiā. Itē q̄libet scit q̄ntuꝫ p̄t portare
suū aīal ⁊ nō īponit ei āplius. Ita ē fien
dū de onere pñie. Aliq̄ recipiūt pñiam in
discrete. Ideo deficiunt ⁊ est ꝑiculū aīe.
Aliq̄ min⁹ penitēt deficiēdo vel min⁹ fa
ciendo dicēdo q̄re plagas te. q̄re portas
ciliciū ⁊c̄. Istud on⁹ dꝫ ꝓporcionari ꝟm
corporis cōplexionē ⁊ ꝟm viā scꝫ vitā q̄
ꝟm naturā habēt viuere. Jō dt ecclesia.
De⁹ cui seruire scꝫ in pñia regnare ē.
¶ Quint⁹ g̃dus ē diligēcia agēdoꝝ scꝫ ꝙ
in nr̄is bonis opibꝫ sim⁹ diligētes. Alia
dꝫ eē diligēcia religiosoꝝ. alia clericoꝝ
Diligēcia religiosoꝝ ē seruādo nō solū
tria vota q̄ sunt ¶ Obedīa generalis
¶ Pauꝑtas aplicaꝫ ¶ Castitas āgelicaꝫ
si cerimonias ⁊c̄. Diligēcia clericoꝝ ē in
dino officio ī horis dicēdis ⁊ sic de alijs.
Clerici enī nō debēt vagari per plateas.
Negligēcia enī ab eisdē vitari debet. qꝛ
negligēcia disponit ad casū. Maledict⁹
q̄ facit op⁹ dei negligenter. Jhere. xl viij.
Diligēcia laycoꝝ ī q̄tuor ē scꝫ de q̄libet
die. de q̄libet septimana. de q̄libet mense
de q̄libet āno. q̄libet die diligēciā habere
debēt layci qꝛ debēt orare de mane ⁊ sero
cogitādo ꝙ vidēt xp̄m iratū q̄ꝫ suis p̄ci
bus placare debent. Diligēcia cuiuslibet
ebdomade ē in dñica audire missā com
pletā. cū silencio ⁊ orādo nō enī in missa
debēt loq̄ eciā cū p̄re nouit̄ veniente Itē
diligēcia de q̄libet mēse ꝯsistit in h̄ ꝙ ē q̄
libet mēse ꝯfiteri qd̄ licet nō sit p̄ceptū ē
tñ bonū ꝯsiliū. Dabo rōnē de camisia ⁊c̄.
De q̄libet āno diligēcia in h̄ ꝯsistit qd̄ ē
cōicare in paschate. Nā sic ille q̄ dꝫ prā
dere cū papa vel rege ornat se vestimētis
⁊ lauat se. Ita hij q̄ cōicare debēt vestire
in tribꝫ ⁊ lauare se debēt pñia ⁊ lacrimis
cōpunctōis ⁊ deuocōis. Nā xp̄s rex ⁊ pa
pa īuitauit oēs nos xp̄ianos vt cōedā⁹
cū eo in die pasche. Ideo lauetis vos per
ꝯfessionē ⁊ ornetl̄ vos vestimētis ꝟtutū
⁊ bone vite. Ecce diligencia. Sit timor
dñi vobiscū ⁊ cū diligēcia cūcta facite.
scdo ꝑalipo. xix. ¶ Sext⁹ g̃dus ē prudē
cia dicendoꝝ scꝫ ne verba sint scādalosa
diffamatoria īiuriosa nec minaꝝ nec pec
catoꝝ occultoꝝ reuelatoria Sꝫ diligere
famā ꝓximoꝝ debem⁹. Ideo apl̄s. Ser
mo vr̄ sp̄ ī grā sale sit cōdit⁹ Ad col. iiij.
Nota sale sit cōdit⁹ qñ comedit̄ carnes
vl̄ pisces nō salso q̄ꝫ man⁹ vr̄a via recta
nō ducit̄ nec vehit̄ de scissorio ad os ꝟ di
uertit̄ ad sal vel ad salsā. Ita dꝫ esse de
ꝟbis vr̄is qꝛ nunq̄ꝫ ꝟbū dꝫ venire de cor
de recta via ad os ꝟ diuerti dꝫ ad sal di
screcōis cogitando qd̄ ego volo mō dicē
erit scādalosū illud vel diffamatoriū vel
īiuriosū Et si sic tñc ꝯclude. g̃ nō dicā
¶ Septim⁹ g̃dus ē custodia internoꝝ scꝫ
custodire cor a malꝫ cogitacionibꝫ deside
rijs ⁊ cōcupiscētijs. Iste g̃dus ē maiorl̄
ꝑfectionis qꝛ de corde ꝓcedūt bona vel
mala. Aug⁹. Ideo pctm̄ quia volūtariū

Rō qꝛ si ego teneā manū extentā ⁊ apertā corā vobis vos potest in ea ponere rē ignitā vel lutū Sꝫ in ptāte mea est cōburi vel nō. qꝛ possū statī ꝓicere. Ita ymaginacio cordis nr̄i aperta ē angel' bonis ⁊ malis ⁊ pñt in ea ponere malas ymaginaciones ⁊ cogitacōes vigilādo ⁊ dormiendo dicēdo. O mō tu posses te vindicare de tali vel tu posses habere delectacionē cū tali muliere. qꝛ talis optunitas ⁊c. ß in te est ꝓicere vel retinere Et iste retinent qñ hō cogitat ⁊ morose delectat ⁊ sic aīa cōburit Ido custodiat cor. Omni custodia serua cor tuū. qꝛ ex ipso vita ꝓcedit qd̄ verꝫ est si bene custodiat alias si male seq̄tur mors. ꝓuerb. iiij. Ido dicit scp̄tura ī ꝑsona dei Prebe fili mi cor tuū mihi scꝫ custodiēdo a malis cogitacionibus ⁊c. ꝓuerbioꝝ. xxiij.

De eadē dñica. Sermo q̄rtus

Ipse vero apprehensuꝫ sanauit eū. Habet verbū istud originalit Lu. xiiij. ⁊ recitatiue ī euuangelio currētis dñice. Mō volo vob ꝑdicare totū cursū medicine quē xp̄s seruat ī sua curacōne aīaꝝ. Sꝫ ꝑus salutet vgo maria. Inuenit satis clare ī sac̄ scp̄tura tā in veteri q̄ꝫ in nouo testamēto ꝙ xp̄s dr medic⁹. Rō clara ⁊ euidēs ꝓprie ⁊ vere ille appellat medic⁹ q̄ hꝫ duo. scꝫ sciam speculatiuā cursū medicīe q̄ scꝫ scit ꝓprietates herbaꝝ lapidū ⁊c. Et quō debent applicari īfirmitatibꝫ Scdo req̄ritur ꝙ habeat p̄cticā ī opere. Als nō esset medicus si ī altero istoꝝ deficeret. si enī non hꝫ sciam tūc errabit ⁊ multos interficiet. talis nō dꝫ dici medic⁹ ß merdic⁹ ꝑ oppositū si hꝫ tm̄ sciaꝫ tātā vt galien⁹ siue ypocras ⁊ nō hꝫ p̄cticā baccalari⁹ p̄t dici ß nō medic⁹ oportet enī hr̄e medicū sciam in intellectu. ⁊ p̄cticā in opere. Qꝛ aūt xp̄s habeat ista duo nullū vestꝝ credo ī ß dubitare. q̄s enī meli⁹ sciet ꝓprietates herbarū lapidū ⁊ ꝯstellacionū q̄ꝫ ille q̄ creauit oīa. Nota ꝙ ph̄i nō sciuerūt ꝓprietates oēs de vno folio saluie Sꝫ de scīa xp̄i dr apl's. In q̄ sunt oēs thesauri sapīe ⁊ scīe abscōditi. Ad col'. vij. ⁊ pꝫ ꝙ hꝫ theoricā. hꝫ etiā p̄cticā qꝛ a p̄ncipio mūdi vsq̄ꝫ nūc sꝑ p̄cticauit. Nūq̄ꝫ aliq̄s fuit curat⁹ ab aliq̄ morbo nisi ꝑ man⁹ xp̄i. maxime ī aīa. intm̄ ꝙ dauid q̄ fuerat vulnerat⁹ in corpore ⁊ etiā in aīa ꝑ pctā qñ fuit curatus nō reg̃ciabat medic. sed deo. faciēs vnū psalmū de hoc di. Benedic aīa mea dño ⁊ oīa q̄ int̄ me sūt noī scō eius. Benedic aīa mea dño ⁊ noli obliuisci oēs retribucōes ei⁹ Qui ꝓpiciat oībꝫ iniq̄tatibꝫ tuis q̄ sanat oēs īfirmitates tuas. Ergo magn⁹ p̄cticus ē xp̄s. Si g̃ aliq̄s dr medicus qꝛ hꝫ sciam ⁊ p̄cticā ⁊ vtrūq̄ꝫ xp̄s hꝫ. iō bene p̄t dici medic⁹ ⁊ ipsemet vocat se medicū cum esset int̄ publicanos ⁊ pctōres ⁊ pharisei murmurarēt. dixit eis ihs. Nō egent q̄ sani sunt medico ß qui male habēt Luce. v. qꝛ vn⁹ illoꝝ erat īfirmus de supbia. ali⁹ de auaricia ⁊c. Iō bonū est ꝙ medic⁹ sit int̄ eos. dr h glosa augustini de celo ad nos venit medic⁹ quia magn⁹ ꝑ totū mūdū vbiq̄ꝫ iacebat egrotus. pꝫ g̃ rōne ⁊ auc̄te ꝙ xp̄s dr medic⁹ maxīe aīaꝝ. Ido dr thē. Ipē vero. s. xp̄s apprehensū supple īfirmū in cura sua sanauit eū. pꝫ thē. Cogitaui quō possez vob declarare curā ⁊ modū quē xp̄s seruat ī curacōe aīaꝝ. Et vt ītelligat declarabo ꝑm modū ⁊ p̄cticā quā seruāt medici in curacōe corpoꝝ. Et īuenio ꝙ medici ꝑm artē medicine seruāt decē modos scꝫ

Prīo ꝑ sudorē. Scdo ꝑ vomitū. Tercio ꝑ dietā Quarto ꝑ vnctionē. Quīto ꝑ minucionē. Sexto ꝑ cauteriū Septīo ꝑ cristere Octauo ꝑ somnū. Nono ꝑ exerciciū Decimo ꝑ pocionē. Oēs istos. x. modos xp̄s medicus ꝑuat ī curacōe aīaꝝ a pctīs. Ido dr thē Ipē apprehensū sanauit eū Dico p̄mo ꝙ ꝑm artē ⁊ cursū medicīe Aliq̄ īfirmitates sūt q̄ curant ex sudore. qñ dr medic⁹ coopiat ⁊ sudet ⁊c. ⁊ sic mali hu

mores exeūt ꝑ poros ⁊ corp⁹ purificat̄.
Isto mō xp̄s curat multas aīas īfirmas
ex pctīs sudore lacrimose cōtricōnis qñ
hō se rigat cū memoria ⁊ recordacōe pec
catoꝝ dicēdo. O miſ tali die feci ꝫ ⁊ ta
li ꝫ ⁊ hō lacrimat̄. ille lacrime ꝯtricōnis
sudores sūt aīe. Iste sudor ē tāte vtutl̄
ꝙ vna gutta siue lacrima vere ꝯtricōis cu
rat aīaꝫ ab oīb⁹ culpis mortalib⁹. Scitl̄
quō gñant̄ isti sudores illo mō q̄ xp̄s su
dauit ī nocte passionis. de q̄ Lu. xxij. Fa
ctus ē in agonia ⁊ ꝓlixius orabat ⁊ fact⁹
est sudor ei⁹ sic̄ gutte sāguinis decurrētl̄
in terrā. Nota agonia ñ credatl̄ ꝙ in xp̄o
fuerit tale bellū q̄le ē in nob̄ scꝫ ꝯdictōis
sensualitatl̄ ⁊ spūs vel rōnis qꝛ in xp̄o op
time ꝯcordabāt. Sed bellū xp̄i erat sen
sualitatl̄ circa obiectū passioīs qꝛ sciebat
⁊ videbat corā se ꝙ debebat capi verbe
rari ⁊c̄. ⁊ tandē mori. sensualitas videns
ꝙ ista habebat sustinere restrinxit se ⁊ su
dauit sudorē sāguinis. Isto mō debēt in
nob̄ gñari lacrime ꝯtricōis. q̄libet dꝫ vi
dere corā se penā eterne dāpnacionis ex
pctīs sibi debitā. cogitando. O miſ quō
euadā de manib⁹ demonū q̄d dicā qñdo
ero ī iudicio q̄d dicet̄ tibi q̄d fecisti ⁊ non
feci nisi pctā. Cogitādo sic. veniet sudor
lacrimaꝝ q̄ dꝫ eē sanguine⁹ tāta ē illa pe
na. Ecce medicina aīe ex sudore. Ido dt
thē. Ipē vero apprehensū ⁊c̄. ¶ Scd̄s
mod⁹ ē ꝑ vomitū. Iā scitl̄ qñ aliq̄s co
medit nimis ⁊ hꝫ stomachū ꝯstipatum ⁊
nō p̄t digerere nec potest q̄ete dormire ꝫ
anxiat̄ etiā si recipit pocōes venenatas re
mediū ē ꝑ vomitū superflua eicere añq̄ꝫ
veniāt ad cor. Isto mō xp̄s ordinauit ꝙ
per vomitū sanaret̄ aīa. Cōfessio enī ni
hil aliud ē nisi vomit⁹ ciboꝝ indigestibi
liū q̄ sunt ī stomacho ꝯscīe. q̄t pocōes ve
nenatas spūalit̄ hō comedit infra annū.
Remediū igit̄ ē ad pedes pctōrl̄ vome
re. Nā ꝯfessor tenet caput qñ absoluit ⁊
p⁹ hō sentit se leuē. Et sic̄ vomit⁹ fit cuꝫ
labore maxīe qñ hꝫ hō pect⁹ strictū Ita
ꝯfessio cū labore fit ꝓpt̄ verecūdiā diffa

macōnis suijpsi⁹ Auctas si coact⁹ fueris
in edendo multū surge de medio ⁊ vome
⁊ refrigerabit te ⁊ non adduces corpori
tuo īfirmitatē. Ecc̄i. xxxi. Nota si coact⁹
fuerl̄ ⁊c̄. Absolute null⁹ cogit̄ edēdo nisi
rogādo comedatis ⁊ sic cogit̄ comedere
vxor a virō ⁊ ecōuerso. ⁊ amic⁹ ab amico
⁊ ita ē de pctīs qꝛ q̄si coacte hō peccat nō
coacte absolute. Sꝫ est vna tal̄ coactio.
scꝫ cogas me qꝛ placet mihi. Qñ dt ali
q̄s alicui amico. volo vīdicare me de tali
iniuria. venias mecū ⁊ alter nolo. īmo ve
nies ⁊ sic vadit. Ecce coactio q̄ fit nō est
coactio cogēs. Idē qñ aliq̄s dt mulieri
faciem⁹ tale pctm̄ qꝛ null⁹ sciet ⁊c̄. cogas
me ego faciā qꝛ placet mihi. Itē qñ der
vnderkoffer dt diuiti. Ciuitas īdiget pe
cunijs. Ido si vultl̄ lucrari mutuetl̄ ⁊ ha
bebitis. xij. ꝑ. x. ꝓpt̄ mutuū. O dt diues.
vsura esset. cui ali⁹ rñdet Idē qñ iuuenis
dt alteri. vadam⁹ ad lupanar vel ad or
tū ad furādū fruct⁹ ꝓchdolor sic ad pec
cata cogunt̄ gētes ꝫ ad illa q̄ dei sūt nul
lus cogit̄. Null⁹ dt vadam⁹ ad missam
ꝫmonē ꝯfitēdū cōicandū ⁊c̄. Remediū
g̃ surge de medio. s. recedēdo a mala so
cietate. O benedictū vomitū vbi post do
lorosam ꝯtricionē seq̄t̄ verecūda ꝯfessio
¶ Terci⁹ mod⁹ ē ꝑ abstinēciā dt enī me
dicus febricitāti. Auisetl̄ vos nō come
datis carnes nec fruct⁹ nec bibatis vinū
Sꝫ comedatl̄ brodiū pisaꝝ ⁊c̄. ⁊ sic na
tura reformat̄. Gregori⁹. Dignitas cō
dicionis hūane ꝑ īmoderāciā. i. excessuꝫ
sauciata. i. distēperātia medicinal̄ ꝑcimo
nie. i. dieta studio reformet̄. Isto modo
etiā sanat xp̄s aīas qd̄ cōtingit qñ aliq̄
volunt abstinere a delicijs carnalibus
amore xp̄i. Xp̄s enī amore nr̄i amarissi
mas sustinuit passiones. Ido amore sui
⁊ ꝓ saluacōne aīe debem⁹ abstinere. Ab
stinere etiā debem⁹ ab esu carniuꝫ certis
diebus. Itē a cena a fructib⁹ a spacijs a
lecto a camisia a tripudijs a vanis orna
mētis a supfluitatib⁹. Et istā abstinēciā
amore xp̄i factā. lꝫ etiā sit ꝑua ipē repu

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tat magnā Ita abstinere debem⁹ amore
xpi ab illo ad qd̄ magl hō inclinatur vt a
potu ante missā a ludo ꝛc. Si enī pro sa
nitate corporis.hō facit tantā abstinen
tiam ꝛ dietam licet homo sit delicatus.
Nōne multo amplius ꝑ sanitate aīe est
aliquid fiendum .qm̄ aliqs ꝓfitet ꝛ habet
febrē luxurie etiā ī ossibꝫ vel auaritie iui
die. ꝛ ꝓfessor dicet abstineat a carnibus
tot diebꝫ vel a vino vel ieiunet dicit. O
pater ꝛ qd comedere nō posse dormire ꝛ
ꝛ filia Nō excusāt se corā medico corpis
ꝑ corā medico aīe magn⁹ defect⁹ est.qui
em̄ abstiet amore xpi ipe remittit peccata
Iōo dt scriptra. Carissimi obsecro vos
tāq̄ aduenas ꝛ pegrinos q̄ solum in via
recipiūt necessitatē ꝛ nō curant de delica
mentis Abstinete vos a carnalibꝫ desīde
riis q̄ militāt aduers⁹ aīaꝫ ꝓuersacōnem
vīam inter gētes hntes bonā.j.pe.ij.hic
Omnis sum⁹ viatores. Dom⁹ nre sūt in
celo In domo p̄ris mei māsiones multe
sūt Iohis.xiiij. Ergo refrenare desideria
carnis debē⁹ Quart⁹ mod⁹ est ꝑ vnc
tionē qm̄ vtus est ꝓstipata vel caro intu
mescit vel in vulneribꝫ medici vngūt ꝛc
Isto mō xps curat vnguentū est oratio.
qz ānt ūcū q̄ sitis ꝓstipat⁹ ꝛ inflat⁹ ꝑ su
ꝑbiā ꝑ deuotā orōnes scz genibus flexis
cogitādo q̄ videt xpm indignatum ꝛc.
Cūc vīt terror ꝛ cor mollificat ꝛ sic hu
miliat Bernard⁹. Oratio vnguit O ąt
vulnera pcōꝝ curant vnguendo orōnis
Exēplū de euuāgelio de quodā peccato
re vano ꝛ pōposo ꝓta q̄z ds ꝓtulit sm̄az
ꝓdēpnacōnis ꝑ ꝑstratus rogauit dicens.
pacīaz habe ī me ꝛ rn̄dit sibi d.Hue neq̄
omne debitum dimisi tibi qm̄ rogasti me
Mat.xviij. Persona em̄ deuota in ora
tione sp erit humilis. Hz orōnes q̄s vos
facit nōnū q̄ nō faciūt humiliare cor qz in
deuote fiūt induendo vos ꝛc. Mulieres
pingendo se ꝛc. Nichil vel pax valet qm̄
supplicat regi vel pape humiliter fit suppli
catio. vnguentarius faciet pigmēta suauī
tatis ꝛ vnctiones ꝓficiet sanitatis Eccl.
xxxviij. Quint⁹ mod⁹ est ꝑ minucōez
qm̄ scz infirmi hnt sanguinē corruptā vl
habūdāt nimis in sanguine ꝛc. Isto mō
xps vnt ꝛ ꝑ qm̄ diuitibꝫ dāpna rex ordi
nat ꝛ puidet. Nā vos diuites q̄ habun
datis in pecunijs pane vino ꝛc.nisi facia
tis minucōez corrūpemini. ꝛc. Quia di
uitie sūt occasiōes peccatorꝫ vindicte luxu
rie. Dicūt diuites ꝛ q̄d erit michi expen
dere.l. florl vt habeā istā puellā vel vidu
am ꝛc. Iōo vt caueant pctā ꝛ petōꝝ oc
casiones fiat minutio diuitiarꝫ ih redēpti
one captiuorꝫ in puellis maritādis pau
pibꝫ. Ista minutio fit de vena cordis.qz
vbi est thesaur⁹ tu⁹ ibi est cor tuū Mat
vj. De ista minucōe dt xpus Qz sup est
date eliaꝫ ꝛ ecce oia mūda sūt vobꝫ. Luc
xj. Hec auctoritas ꝛ ꝑ xpi verbū. Debe
ret scribi lris aureis ī pietibꝫ diuitū. Nō
ta q̄ sup est nō dt q̄ expolietis vos in hy
eme ꝛ detis paupi vel vxorem vel filios
nec q̄ amoueatis panē de ore vro vel vx
oris vel filiorꝫ ꝑ q̄ sup est recepta necessi
tate dell pauperibꝫ p̄dose vestes nonnū q̄
corrūpunt a tineis ꝛ pauperes moriuntur
fame ꝛ frigore ꝛ triticū corrūpit horre
is diuitū ꝛ pauperes fame ꝛ pauptate af
fligunt. Et hoc tangit maxime ecclesiasti
cos qz layci qui habēt hereditare filios ꝛ
maritare filias si ꝓgregāt vel thesaurisāt
nō mirꝫ qz pueros habent Nec est par ra
tio de ecclesiasticis psonis sacerdotibꝫ et
secularibꝫ. Ratio si aliqs hz domū in lo
co sicco si facit ibi cisternā vbi ꝓgregant
aque pluuiarꝫ sapienter facit. ꝑ q̄ hz pute
um in domo ea non sic eget. layci sūt in sic
co qz nō semp hnt certos reddit⁹ ꝑ sicut
dat de⁹ in cāpis vineis ꝛc. Sic ꝓgregēt.
qm̄ nō crescūt nil recipiūt ꝛ si isto āno ds
dat forte in alio nō dabit. Ideo oz eos
ꝓgregare ꝑ se vxore filijs ꝛc. Hz sacer
dos q̄ hz puteū scz reddit⁹ q̄re faciat cis
ternaꝫ in taxia vel bursa. Ecce dāpnatio
vel piculū. Iōo dt q̄ sup est. Sext⁹ mo
d⁹ est cauteriū qm̄ em̄ aliqs hz plagā cor
ruptam oz cauteriū .scz cum ferro ignito

de ossibꝫ exhꝛere ĩmundicias Et ista medicina est valde doloꝛosa. Isto mõ xp̄s sanat illos qui sũt coꝛupti scz iueterati ĩ peccatis sic ĩdurati nolunt dimittere peccata ⁊ malã vitã nec ꝓfiteri. Si dicat eis ⁊ q̃re nõ emẽdatis vos. Dicũt vadatis qꝛ ita bñ saluaboꝛ sic ⁊ vos obstiati sũt Sz xp̄s cũ cauterio scz tribulacõe frãgit sibi tibiã vel bꝛachiũ vel cum igne scr̃i anthoniꝰ ⁊ tũc eũ plagat. tales nõ nũq̃ cõuertũt ad deũ ⁊ ꝓfitent Itẽ ite dicendũ est de mulieribꝫ q̃ nec p̄ p̄dicatoꝛes nec ꝓfessoꝛes volũt dimittere vanitates. q̃n oñdãt mamillas ꝗ xp̄s cauterio de lepꝛa vel alia infiꝛmitatte sanat ⁊ curat eos. ⁊ bona est tribulacio coꝛpis q̃ curat aiam. Sic medicꝰ q̃ scindit carnes ext̃ vt intꝰ curent ⁊c̃. Job. v. Beatꝰ hõ q̃ coꝛripit̃ a dño. Increpacõez q̃ dñi ne reꝓbes qꝛ ipe vulnerat ⁊ medet̃ p̄cutit ⁊ manꝰ eiꝰ sanabũt Septimus est cristere medicina est verecunda sed dicunt medici q̃ est valde ꝓficua. Ecce hic remissionez iniuriaꝝ q̃n essi mali huõres nõ pñt exire de coꝛpe datur cristere. Ita q̃ habet odium rãcoꝛẽ ⁊c̃. ꝓtra aliquẽ ⁊ malã materiam ⁊ venenatam in coꝛde tenet hoc remedio vtatur qd̃ remedium est recipe cristere. Satisq̃ cristere fit d̃ multis materialibꝫ Ita cristere remissionis debet fieri de multis materialibꝫ. Dicũt aliqui o quõ possem remittere moꝛtez patris fratris ⁊c̃. Recipiens cristire ꝓpositũ ex materialibꝫ Primũ passionis xp̄i q̃ in maioꝛibus doloꝛibꝫ clamauit. Pater ignosce eis vi debãt essi p̄em ad recipiendũ vindictaz patrũ. Scõm de virgine maria. Ab ista vos mlieres recipiatis materiale q̃ tota desolata postq̃ depositũ fuit coꝛpꝰ de cruce ⁊ sepultũ rediens ihꝛusalẽ q̃n crucifixoꝛes filij sui videbãt eã ⁊ dicebãt Ecce ista est mater ihu crucifixi salutabat eos di. Deꝰ sit vobiscũ q̃uis dyabolus erat cũ eis ꝗ mulieres nõnulle iracũ de ⁊ vindicatiue ⁊ nõ loquunt̃ sibi allegãtes. qꝛ dixit michi tu es loquax ⁊c̃. Tercũ materiale a sanctis martinibꝫ accipiatis scz a beato stephano qui oꝛauit p̄ lapidãnibꝫ ⁊ ab alijs. ex hijs tribꝫ cõficat̃ cristere ⁊ ponat̃ in manica memoꝛie ⁊ trãseat p̄ canale ĩmunda timoꝛis dãpnacõis ⁊ sic exibit maria medicia ẽ verecũda ꝗ ꝓficua. Relinq̃ p̄xio tuo nocenti te ⁊ dep̄cantibi pctã soluent̃. Nõ huiusmodi seruat irã ⁊ a do q̃rit medelã q̃si dicat non põt fieri Eccl. xxviij. Octauꝰ per somnũ rõ q̃n hõ vigilat omes sensus ⁊ visꝰ ⁊c̃. ⁊ potẽtie aie laboꝛãt. Ido nõ hñt occasionẽ curãdi. ꝗ q̃n infirmꝰ doꝛmit natura recreat̃ ⁊ sanat̃. De hoc auctoꝛitas. Xp̄s loquẽs de moꝛte lazari. dixit lazarꝰ amicꝰ noster doꝛmit. Ac discipli. nõ de moꝛte. ꝗ de somno ĩtelligẽtes ꝛẽspondẽrunt Si doꝛmit saluꝰ erit Jobis. xj. Isto mõ xp̄s sanat aias infirmas. Somnus essi aie est cessare a negotijs tp̄alibꝫ ⁊ ꝓtemplari de alio mũdo scz quõ sũt aie in celo cũ angelis in q̃nta beatitudie ⁊ glia. Respicẽdo celũ cogitãdo pulchꝛitudiez interioꝛẽ cum extra sit ita pulchꝝ. Itẽ q̃lis delectatio debet esse videre deũ in tritate xp̄m deũ ⁊ hoiez virginẽ mariã ⁊ sãctos Iste est sõpnus aie ⁊ sic coꝛ inflãmatur ĩ desiderio paꝛadisi ⁊ despicit mũdũ. Idõ dõ In pace in idip̄m doꝛmiã ⁊ requiescam. Itẽ cogitãdo infernũ ⁊ penas dãpnatoꝛũ. purgatoꝛiũ ⁊c̃. Itẽ dei puniẽtiaz ꝛigꝛca huiꝰ mũdi gubnacõez. Sz nos laici tot negotia habẽtis infra ebdomadam q̃ nõ poteritis sic doꝛmire. Tñ in die dominica debetis sic doꝛmire cessãdo ab omni negotio tẽporali nõ solũ nõ faciendo opere nec etiã loquẽdo nec cogitãdo. Et si ꝓterẽdo ita facit̃ pctã q̃ infra ebdomodã cõmisistis remittent̃ vob. Nec dic̃ dñs de us sctũs isrl. Si reuertami ⁊ quiescatis salui eritis in silentio ⁊ in spe erit foꝛtitudo vestra Ysaie. xij. Nota si reuertami infra ebdomodã spꝛgitis ⁊ distrahitl vos vnꝰ ad cãpũ aliꝰ ad vineã aliꝰ ad foꝝ. ꝗ

ī dñica reuertamī s.a negotijs ⁊ q̄escatl.
Nonus est ꝑ exercitiū. Alique infirmita
tes sūt de quibꝫ dic̄ medic⁹ laboretis ⁊c̄
sic̄ de magnis pz dñis q̄ tm̄ in gurgitāt se
ꝙ inpīguāt ⁊ infirmant quibꝫ dr̄ medic⁹
exercitetis vos. Dicat hystoria de quo
dā piguissimo capto a barbaris ⁊ curato
a pinguedine ꝫ mō Isto modo de⁹ curat
aīaz ꝑ exercitiū pñie ieiunādo portando
cilitiū dormire sup terrā. Exerce te ip̄m
ad pietatē. Nam corpalis exercitatio ad
modicū vtilis ē.j.ad Thy.iiij. Pietas
⁊ miscdia dr̄nt qz miscdia ē laborare cir
ca vtilitatē ꝓximi ꝫ pietas ē laborare in
opibꝫ spūalibꝫ ad vtilitatē ⁊ saluacōnez
sui. Corpal' exercitatio circa negotia h⁹
mūdi ad modicū vtil' ē qz totū remanet
qū hō morit dicat cōtra detractores qñ
vidēt orātes dicūt. Ecce ociosi sūt. ꝫ qñ
laborāt ī mūdanis. Dicūt iste nō ē ocio
sus ꝫ in sero mortis apparebit q̄s fuerit
ociosus. Decim⁹ mod⁹ est ꝑ potionem
seu purgationē purificās totum corp⁹ ⁊
dat coopta in aliq̄ vase vel si sit ꝯmesti
bilis coopta vl' hostijs vel silibꝫ Ita etiā
xp̄s curat aīas ꝫ mō. Nā xp̄i vltīa medi
cīa ⁊ alijs melior ē cōicare ⁊ māducare
corpus ⁊ sanguinem cristi in hostia enim
caro cristi vera sicut est in celo. ꝫ coop
ta ⁊c̄. Qz esset ab hoīnatio ꝯmedere car
nes huānas. ymo si ꝑ miraculū videret
ibi aliq̄d ī spē carnis nō eēt sumenda illa
hostia. Ista purgat aīaz Ecclia cātat cul
pat caro scz pectādo purgat caro scz xp̄i.
Regnat de⁹ dei caro Ido Luce.xix. De
zacheo ip̄m recipiēte dixit xp̄s. hodie sa
lus huic domui facta ē. Ido q̄libet anno
in paschate cōicate alias nō recipiet vos
in celo etiā pueri.xij.annoꝝ q̄ hñt vsū ra
tionis cōicare debēt. vnde inq̄t xp̄s. Qui
māducat meā carnē ⁊ bibit meū sangui
nē ⁊c̄. Johis.vj. Dñica.xviij.ꝫ.j.

Nemo poterat
ei rñdere. Habet vbum istd
origīaliter Math.xxij. Ser
mo nr̄ erit de sctō euuangelio. Si placet
deo habebim⁹ bonas doctrīas. Salutet
vgo maria ⁊c̄. In sctō euuāgelio fit mē
tio de tribꝫ magnis disputacōnibꝫ q̄ fue
rūt int xp̄z ex vna ꝑte ⁊ iudos inimicos
xp̄i ex alia Prīa de generali resurrectōne.
Scda de integrali dilectione. Tercia de
eternali generatione. Et in qualibet cri
stus vicit in tm̄ ꝙ nō habebāt replicā nec
responsionem. Imo dicit thema. Nemo
poterat ⁊c̄. Tanta erat cristi sapientia ꝙ
nō poterant respondere Prima dispu
tatio fuit cuiusdā secte iudeoꝝ scz saduce
oꝝ cum xp̄o saducei em̄ false iustos se di
cebāt esse cum tm̄ essēt heretici Dicebant
em̄ nō esse resurrectionē generalē. sed sic
corpus ita ⁊ anima morit dicētes. homi
nes similes bestijs ita ꝙ nihil remanet di
cebāt, ~~em̄~~ nō esse angelos in celis. Nō in
telligentes q̄d est spiritus ⁊ substātie spi
rituales nō esse ista asserebāt Nota etiā
ꝙ corp⁹ totam virtutē habet ab aīa que
habet menbra vt corpus ꝫ nō vident a
nobis. qz spūalia sūt tamē corpus nō pos
set mouere manū nisi intus esset manus
anime nec oculus videret nisi per oculos
anime ⁊ sic de alijs menbris. Claꝝ em̄ ē
ꝙ om̄s potētie anime inorganice ⁊ orga
nice fluunt ab aīa sicut a radice ~~fluunt~~ aīa
humana est ꝑpetua ⁊c̄. vnde christ⁹ ihs
qui est creator corpoꝝ ⁊ animaꝝ p̄dica
bat de resurrectione generali quō boni ⁊
mali in die iudicij resurgēt ⁊ quelibet aīa
assumet suū corp⁹ etiā si fuerit ꝯbustum
vl' ꝯmestum a bestijs ⁊c̄. vt simul anima
cum corpe habeat gloriā vt in boīs vl' pe
naz sicut ī mal' xp̄s p̄dicabat istā verita
tē. Saducei aūt voluerūt disputare cum
xp̄o. Euuangeliū hodiernū nō dic̄ nec tā
git clare disputacōez ꝫ tāgit paꝝ dicens.
Audiētes pharisei ꝙ ihs silētiū īposuis
set saduceis ꝫ ista disputatio ponit a duo
bꝫ euuāgelistis Mar.xij ⁊ Luce ~~secundo~~ xx
Ideo bonum erit vt dicam eam vobis.
Dicat quomō saducei venerunt ad xp̄m
dicēdo vos mgr̄ p̄dicatl resurrectionez